चरेत् । तेषां दत्त्वा तु हस्तेषु सपवित्रं तिलोदकम् । तत्पिण्डाग्रं प्रयच्छेत स्वधैषामस्त्विति ब्रुवन् । प्राचिभ्यान्नूपसंस्कृत्य स्वयमन्नस्य वर्द्धितम् । विप्रान्तिके पितॄन् ध्यायन् शनकैरुपनिक्षिपेत् । उभयोर्हस्तयोर्भक्तं यदन्नमुपनीयते । तद्विप्रलुम्पन्त्यसुराः सहसा दुष्टचेतसः । गुणांश्च सूपशाकाद्यान् पयो दधि घृतं मधु । विन्यसेत् प्रयतः सम्यक् भूमावेव समाहितः । भक्ष्यं भोज्यञ्च विविधं मूलानि च फलानि च । हृद्यानि चैव मांसानि पानानि सुरभीणि च । उपनीय तु तत् सर्वं शनकैः सुसमाहितः । परिवेषयेत प्रयतो गुणान् सर्वान् प्रचोदयन् । नान्नमापातयेज्जातु न कुर्य्यान्नानृतं वदेत् । न पादेन स्पृशेदन्नं नचैतदवधूनयेत् । अन्नङ्गमयति प्रेतान् कोपोऽरीनन्नतं गुनः । पादस्पर्शस्तु रक्षांसि दुष्कृतीनवधूननम् । यद्दुष्टोचेत विप्रेभ्यस्तत्तद्दद्यादमत्सरः । ब्रह्मोद्यास्च कथाः कुर्य्यात् पितॄणामेतदीप्सितम् । स्वाध्यायं श्रावयेत् प्रित्रे धर्मशास्त्राणि चैव हि । आख्यानानीतिहासांश्च पुराणानि खिलानि च । हर्षयेद्ब्राह्मणांस्तुष्टो भोजयेच्च शनैः शनैः । अन्नाद्येनासकृच्चैतान् गुणैश्च परिचोदयेत् । व्रतस्थमपि दौहित्रं श्राद्धे यत्नेन भोजयेत् । कुतपञ्चासने दद्यात् तिलैश्च विकिरेन्महीम् । त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्र कुतपास्तिलाः । त्रीणि चात्र प्रशंसन्ति शौचमक्रोधमत्वराम् । अत्युष्णं सर्व्वमन्नं स्याद्भुञ्जीरंस्ते च वाग्यताः । न च द्विजातयो ब्रूयुर्दत्वा पृष्टाहविर्गुणान् । यावदुष्णं भवत्यन्नं यावद्भ्राति वाग्यतः । पितरस्तावदश्नन्ति यावन्नोक्ता हविर्गुणाः । यद्दक्षिणशिरा भुङ्क्ते यद्भुङ्क्ते दक्षिणामुखः । सोपानत्कश्च यद्भुङ्क्ते तद्वै रक्षांसि भुञ्जते । चाण्डालस्य वराहस्य कुक्कुटः श्वा तथैव च । रजस्वला च पतितश्च नेक्षेरन्नन्नतो द्विजान् । होमे प्रदाने भोज्ये च यदेभिरभिवीक्षिते । दैवे कर्मणि पित्रे वा तद्गच्छत्यपगातथम् । घ्राणेन शूकरो हन्ति पक्षवातेन कुक्कुटः । श्वा तु दृष्टिनिपातेन स्पर्शेनावरवर्णजः । खञ्जो वा यदि वा काणो दासः प्रेष्योऽपि वा भवेत् । हीनातिरिक्तगात्रो वा तमप्यपनयेत्ततः । ब्राह्मणं भिक्षुकं वापि भोजनार्थमुपस्थितम् । ब्राह्मणैरभ्यनुज्ञातः शक्तितः प्रतिपूजयेत् । सार्थवर्णिकमन्नाद्यं सन्नीयाप्याप्य वारिणा । सस्तृत्सृजेद्भुक्तवतामग्रतो विकिरन् भुवि । असंस्कृतप्रमीतानां त्यागिनां कुलयोषिताम् । उच्छिष्टं भागधेयं स्याद्भेषु विकिरश्च यः । उच्छेषणं भूमिगतमजिह्मस्याशठस्य च । दासवर्गस्य तत् पित्रे भागधेयं प्रचक्षते । आसपिण्डक्रियाकर्म्म द्विजातेः संस्थितस्य तु । अदैव भोजयेच्छ्राद्धं पिण्डमेकन्तु निर्वपेत् । सहपिण्डक्रियायान्तु ततायामस्य धर्म्मतः । अनयैवाहता कार्य्यं पिण्डनिर्वपणं तु तैः । श्राद्धं भुक्त्वा य उच्छिष्टं दुष्टाय प्रयच्छति । स मूढो नरकं याति कालसूत्रमवाक्शिराः । श्राद्धभुग्दुष्टशीलस्य तद्दर्योऽधिगच्छति । तस्याः पुरीषे तन्नास्य पितरस्तस्य शेरते । पृष्टा खदितमित्येवं तृप्तानाचामयेत्ततः । आचान्तांश्चानुजानीयादभि भो ! रम्यतामिति । स्वधास्त्वित्येव तं ब्रूयुर्ब्राह्मणास्तदनन्तरम् । स्वधाकारः परा ह्याशीः सर्वेषु पितृकर्मसु । ततो भुक्तवतां तेषामन्नशेषं निवेदयेत् । यथा ब्रूयुस्तथा कुर्य्यादनुज्ञातस्ततो द्विजैः । प्रित्रे खदितमित्येव कार्य्यं गोष्ठे तु सुस्थितम् । सम्पन्नमित्यभ्युदये दैवे रुचितमित्यपि । अपराह्णस्तथा दर्भा वास्तुसम्पादनं तिलाः । सूदिर्म्मृष्टिर्द्विजाश्चाप्याः श्राद्धकर्म्मसु सम्पदः । दर्भाः पवित्रं पूर्वाह्णो हविष्याणि च सर्वशः । पवित्रं यच्च पूर्वाह्णं विज्ञेया हव्यसम्पदः । सुन्यस्तानि पयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतम् । अचारलवणञ्चैव प्रकृत्या हविरुच्यते । विसृज्य ब्राह्मणांस्तांस्तु नियतो वाग्यतः शुचिः । दक्षिणां दिशमाकाङ्क्षन् याचेतेमान् वरान् पितॄन् । दातारो नोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव च । श्रद्धा च नो मा व्यगमद्बहु देयञ्च नोऽस्त्विति । एवं निर्वपणं कृत्वा पिण्डांस्तांस्तदनन्तरम् । गां विप्रमग्निं वा प्राशयेदप्सु वा क्षिपेत् । पिण्डनिर्वपणं केचित् पुरस्तादेव कुर्वते । वयोभिः खादयन्त्यन्ये प्रक्षिपन्त्यग्नेऽप्सु वा । पतिव्रता धर्म्मपत्नी पितृपूजनतत्परा । मध्यमन्तु ततः पिण्डमद्यात् सम्यक् सुतार्थिनी । आयुष्मन्तं सुतं सूते यशोमेधासमन्वितम् । धनवन्तं प्रजावन्तं सात्विकं धार्म्मिकं तथा । प्रक्षाल्य हस्तावाचम्य ज्ञातिप्रायं प्रकल्पयेत् । ज्ञातिभ्यः सत्कृतं दत्त्वा बान्धवानपि भोजयेत् । उच्छेषणन्तु तत्तिष्ठेद्यावद्दुविप्रा विसर्जिताः । ततो बहुबलिं कुर्य्यादिति धर्म्मो व्यवस्थितः । हविर्यज्ञिररातीय यज्ञानन्त्याय कल्पते । पितृभ्यो विधिवद्दत्तं तत् प्रवक्ष्याम्यशेषतः । तिलैर्व्रीहियवैर्माषैरद्भिर्मूलफलेन वा । दत्तेन मासं